

SOLIDARITAT

Solidaritat d'Obrers de Catalunya

Abril 1.973

UN ALTRE ASSASSINAT

ANTECEDENTES DEL CONFLICTE:

=====
Els 2.000 obrers de les empreses COPISA, SADE I CONTROL Y APLICACIONES que estan construint la Central Tèrmica del BESOS de FECSA en una Assemblea celebrada el 27 de març elaboraren la següent Plataforma reivindicativa:

- SETMANA DE 40 HORES
- 100 % DE SALARI PER JEBILACIO, MALALTIA i ACCIDENT.
- DRET DE REUNIO i D'ASSEMBLEA.
- VESTUARIS i DUTXES.
- 4.000 Ptes. d'AUGMENT MENSUAL PER TOTHOM.
- UN MES DE VACANCES.
- I.R.T.P. a càrrec de l'empresa.
- PERSONAL FIX ASL 15 DIAS DE PROVA.

DIA 28: El personal de les tres empreses signa una carta recolzant la Plataforma.

DIA 29: En una nova assemblea el personal reitera el seu acord amb la Plataforma i recolzen a la Comissió elegida el dia 27.

DIES 30-31: COPISA intenta que el personal es retracti per escrit de la Plataforma i es neguen a pagar les hores utilitzades per negociar en els membres de la Comissió. La resposta obrera és iniciar un atur de 30 minuts i no treballar el disabte i diumenge. Es distribuida una carta signada per alguns obrers de la Tèrmica condemnant la vaga per tal de crear un clima de confusió.

DIA 2 D'ABRIL: ELS OBRERS ES DECLAREN EN VAGA. En l'entrevista que hi ha

-2-

al matí entre la Comissió i representants de les empreses, aquests indiquen que no volen seguir discutint amb la Comissió ja que és il·legal. En quan a la Plataforma les empreses la refusen, només accepten el punt de les dutxes i vestuaris i proposen un augment de 4' - ptes. per hora.

Els delagts de la CNS que es presenten al migdia, com sempre, parlen de que accepten les reivindicacions però que esperin al Conveni. Quada demostrada la seva demagògia i incapacitat per proposar cap solució viable per la classe obrera.

DIA 3: L'ENFRONTAMENT I L'ASSASSENAT.-

A l'intentar entrar al treball es troben amb el recinte voltat per la policia i les portes tancades amb un cartell anunciant suspensions de 5 dies d'empleu i sou. Els obrers demanen per tal de cabrar la liquidació del mes anterior i només s'autoritza a fer-ho de 5 en 5, però veien el perill que això suposa el personal s'hi nega i s'inicien les amenaces de la policia que tot seguit carrega obertament contra els obrers obligant-los a traspasar la via del tren. En el moment en que passa un tren i un petit grup d'obriers queda aïllat de la resta, els grisos aprofiten per detenir-los. El gruix que ha quedat a l'altra costat de la via al notar-ho avança cap a la policia que sense pensar-s'ho gens comença a disparar i no precisament a l'aire, sinò a blancs perfectament delimitats. La conseqüència immediata és:

- La mort de Manuel FERNANDEZ MARQUEZ de 27 anys, nascut a La Pobla de Llet i treballador, concretament de COPISA.

- Queda ferit greument d'una bala en el coll l'obrer Serafín VILLEGAS LOPEZ natural de Barcelona, de 25 anys d'edat, internat posteriorment a la "Residència". Tambè quedà greument ferida una altra persona d'un tret a l'estòmac, fou recullida en un cotxe i fins ara s'ignoren les dades personals. Els dos rumors existents fins avui parlen de que està internat a L'Hospital Militar i fins i tot per altre costat es diu que ja és mort.

LA RESPOSTA DE LA CLASSE OBRERA no s'ha fèt pas esperar. Ja després dels greus incidents de la Tèrnica, els obrers anaren per les fàbriques de la zona i concretament al Polígon de "La Mina" on pararen les seves activitats tots els obrers acompanyant en manifestació als seus companys fins al carrer. Alfonso el Magnánimo on en un nou enfrontament amb la policia tornaren a haver-hi fetits.

En un ordre més general les accions de masses i de protesta ciutadana són constants i van desde:

- L'ACTUACIO DELS PIQUETS INFORMATIUS.
- MANIFESTACIONS A LA MAJOR PART DELS NUCLIS INDUSTRIALS DE BARCELONA I COMARCA (Cal destacar aquí la de les 7 mil persones a Sardanyola).
- LES PINTADES A TOT ARREU (Aturant fins i tot autobusos)
- MITINGS A MERCATS, A CINES I ENTRADES D'EMPRESSES.
- LES VAGUES A LA UNIVERSITAT I INSTITUTS.
- ELS ACTES SOLIDARIS EFECTUATS A NOMBRESES EMPRESES (que s'exten

en una àmplia gama que va desde vagues, aturs de 2-3 hores i altres manifestacions simbòliques).

fins a les de tipus, com:

- LA HOMILIA DEL BISBE (de la qual fou retallat un ample paràgraf a tota la premsa).
- EL COMUNICAT DE L'ASSEMBLEA DE CATALUNYA (que reproduïnt tot seguit).
- LES CARTES DE COL.LEGIS PROFESSIONALS.
- ALS FULLS INFORMATIUS EDITATS PER DIVERSES PARROQUIES I A DIVERSOS BARRIS.
- L'ORGANITZACIO DE FUNERALS I ACTES SEMBLANTS.

De Dues jorandes de convergència unitària han sigut fins ara el fruit de la progressiva unificació en la lluita de tot el moviment popular. la del dia 6 i la del dia 11.

Aquesta lluita que segueix i fins i tot en determinats aspectes va creixent, ha de representar per tota la classe obrera, per tots els democrates, un estimul per ampliar constantment la lluita contra la dictadura i en favor de les llibertats polítiques a la vegada que ha de tendir cada vegada més cap una convergència en l'acció.

=====

COMUNICAT DE L'ASSEMBLEA DE CATALUNYA

C A T A L A N S !!

De nou un obrer ha estat assassinat per la policia. La mort de Manuel Fernandez Márquez, obrer de la construcció, ens mostra, una vegada més, el veritable rostre d'un règim que ha de recórrer a la repressió sanguinària com a única arma contra la classe obrera i contra tots els que lluiten per les llibertats.

El dimarts, 3 d'abril, a la central tèrmica de Sant Adrià, els obrers que s'enfrontaven a la provocació patronal i policiana sabien molt bé perquè lluitaven. Es insultant la versió d'una certa premsa segons la qual "no hi havien reivindicacions plantejades pels obrers". Hi havia -hi ha- una plataforma reivindicativa plantejada, que concreta la plataforma unitària del ram de la construcció, defensada per les comissions obreres i nuclis obrers de més de 370 empreses del ram. Plataforma unitària que, d'altra banda, ha estat presentada reiteradament a les empreses i a la C.N.S. Hi havia -hi ha- així mateix, la reivindicació fonamental del dret d'assemblea, del dret a discutir democràticament i a elegir uns representants autèntics. Es a dir, la reivindicació d'unes llibertats fonamentals que el règim nega.

La reacció que l'assassinat del company de Sant Adrià ha provocat és molt àmplia. Les manifestacions, els aturs, les diverses preses de posició es multipliquen. La indignació és immensa. La mort de Manuel Fernandez Marquez, que va a afegir-se a la llarga llista dels assassinats

-0-

d'Erando, Granda, Eibar, Madrid, Seat, El Ferrol, Santiago, és la tràgica conseqüència de l'incitació a la violència feta pel ministre Garicano Goñi en el seu últim discurs a les Corts. Garicano y tot el govern són responsables d'aquestes morts. Com responsable és també, d'una forma directa, l'executor de la política represiva a Barcelona: el governador civil Pelayo Ros.

Està perfectament clar que la repressió, per més brutal que sigui, no fa altra cosa que estimular i potenciar la lluita contra la dictadura, cada vegada més dèbil i més aïllada.

Perquè creiem que la lluita dels treballadors de Sant Adrià és també la nostra lluita -la de tots els sectors avui en moviment per les reivindicacions pròpies i per unes llibertats comunes- hem de multiplicar ara, els nostres esforços vers una àmplia mobilització de tot el poble.

El Secretariat de la Comissió Permanent de l'Assemblea de Catalunya crida a tota els sectors en lluita, a tots els homes i dones de les ciutats i comarques de Catalunya:

- A lluitar tots units contra la repressió, contra la brutalitat del poder, cantra els judicis anti-obrers !!!

- Per la Llibertat Sindical i el dret de vaga !!!

- Pel rebuig de la il. legalitat franquista !!!

- Per la solidaritat activa amb tots els represaliats i, en primer lloc, amb els obrers de la tèrmica !!!

El Secretariat de l'Assemblea de Catalunya crida a recolzar totes

les iniciatives de lluita solidària.

Fem, a través de la nostra acció a tots els nivells, que la mobilització del poble de Catalunya sigui realment general, avanci i progressi constantment, en la perspectiva de la vaga general y del programa unitari de l'Assemblea de Catalunya:

- Amnistia general;
- exercici de les llibertats democràtiques fonamentals -de reunió, d'expressió, d'associació, inclosa la sindical, de manifestació i dret de vaga, que garanteixin l'accés efectiu del poble al poder econòmic i polític;
- estableiment provisional de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, com a via per arribar al ple exercici del dret d'autodeterminació;
- coordinació de l'acció de tots els pobles peninsulars en la lluita democràtica.

6 d'abril de 1973

Secretariat de la Comissió Permanent de l'Assemblea de Catalunya.

GARICANO GOÑI a les Corts.

27 -Novembre-1.972:

Entre altres greus amenaces: "... PENSAR QUE LAS ARMAS DE FUEGO NO HAN DE SER UTILIZADAS ES ERRONEO, SE USARAN CON TODA ENERGIA SI ES NECESARIO....."

No eren simplement paraules, eren i són una planificació d'actuació de tot un règim que no troba altra sortida que la repressió pura i simple per tal de sostenir-se, incapaç d'aconseguir cap sortida hàbil ja que s'està quedant simplement a la força bruta.

S'ha parlat de "casualitat, desgràcia, etz...". Després de les paraules i dels 10 obrers morts en aquests tres darrers anys, junt amb la quinzena llarga de militants bascos assassinats en aquest mateix temps, difícilment es pot sostenir la teoria de la "mala sort".

Ha sortit també, com no, "l'ordre públic", nosaltres ens preguntariem en nom de quin ordre públic parlen, del que permet natar pel sol fet de reclamar unes reivindicacions de tipus laboral o d'un es reivindicacions per aconseguir unes llibertats bàsiques?. Això no és ordre públic, sino senzillament la intensificació de la campanya repressiva cantra tot el moviment popular.

Contra aquest règim que ens nega les llibertats polítiques, cal lluitar constantment per aconseguir-les, Contra aquest règim que fa de la repressió el seu màxim i podriem dir que únic exponent ideològic, cal

lluitar concretament contra la repressió personalitzant-la actualment en els directes responsables dels fets de Sant Adrià: GARICANO GOÑI i PELAYO ROS. Contra aquest règim que intenta explotar a la classe treballadora, cal donar cada vegada un tò més unitari a les reivindicacions obreres. En resum, cal atacar a la dictadura en aquells aspectes on la seva feblesa estructural és més evident.

- JA n'HA PROU DE MORTS.
- SOLIDARITAT AMB COPISA-SADE i CONTROL Y APLICACIONES.
- PER LA CONQUESTA DE LES LLIBERTATS POLITIQUES.
- CAP UNA JORNADA GENERAL DE LLUITA.
- PARTICIPEM EN LES ACCIONS I MOVILITZACIONS POPULARS.

=====

LA POLICIA MATA A BARCELONA

Les forces de policia que durant una acció de provocació han matat, el 3 d'abril a Barcelona, un obrer i greument ferit a dos altres, formen part de les brigades especials de repressió recentment creades a Espanya.

Informacions precises sobre aquesta qüestió han pogut ser recollides sobre el terreny, per un dels responsables de l'Organització Europea de la CMT que ha arribat a Barcelona tres dies després d'aquests greus aconteixements.

Es tracta d'una força de policia especialment composada i entrenada per a la repressió, instruida a Saragosa i Valladolid i que té instruccions que inciten a una repressió particularment brutal.

Aquest esdeveniments de Barcelona han indignat l'opinió pública no sòlament a Catalunya sinó a tota Espanya.

La coincidència entre aquests fets i l'estada a Madrid d'una delegació oficial de la Comunitat Europea, saludada amb gran relleu per tota la premsa del Règim, ha sigut rebuda amb anargor per tots els medis de l'oposició a Espanya. Certament, el prestigi de la Comunitat Europea ha sigut greument afectat a Espanya per aquesta nova prova de feblesa de les instàncies comunitàries en relació amb un govern que s'en aprofita per a endurir les seves accions repressives, en el mateix moment que reb a Madrid els representants de l'Europa democràtica.

L'Organització Europea de la CMT té l'obligació, a fi i efecte, de marcar la seva solidaritat amb la classe obrera presguda a Espanya, de

de denunciar categòricament, tant la repressió en aquest país com la dimissió de l'Europa democràtica davant d'aquesta situació.

L'O.E. de la CMT saluda la memòria del camarada mort i es declara totalment solidària amb la lluita de la classe obrera a Catalunya i de tota Espanya.

Tot Apoiant la lluita de totes les organitzacions obreres claudes-
destines a Espanya, particularment d'aquells que formen part de la CMT,
l'Organització Europea denuncia la falsedat de l'anomenat "Congrés sindi-
cal" organitzat del 11 al 13 d'abril per l'Organització "sindical" oficial
espanyola.

En el moment quan a totes les parts de l'Estat espanyol els mi-
litants obrers són morts, empresonats, jutjats i perseguits, un tal con-
grés apareix com un insult a la classe obrera. Cap treballador a Europa pot
enganyar-se.

L'orientació del sindicalisme europeu vers una més gran unitat
i vers una acció més eficaç, ha d'anar de conjunt amb el reforçament de
la seva solidaritat activa amb la lluita obrera a Espanya i a altres pai-
sos de dictadura com Portugal i Grècia.

Aquest ha d'èsser, pel moviment sindical lliure, el misatge de
les víctimes de la repressió a Barcelona.

BRIGADES DE XOC

CENTRAL a Saragosa.

CONDICIONS D'INCORPORACIO:

- Falta de familia.
- Delictes que han guanyat.
- Falta d'escrupols.
- Falta d'ideals.

LLOC DE RECLUTAMENT:

- Els principals presidis d'Espanya.

SOU BASSE: 25.000 ptes.

Instrucció diària 5 hores en el Est. Olímpic de Montjuich.

Premis a l'acció.